

.

Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέρμα τοῦ προδιαγεγραμμένου σχεδίου, σχετικῶς μετὰ τὴν ἀπόκρυφον ἀγωγὴν τοῦ μύστου. Διὰ τινὰς ἴσως θὰ φανοῦν τὰ δοθέντα στοιχεῖα ἀνεπαρκῆ, δι' ἄλλους πολὺ ἀπλᾶ. Ἔχομεν καὶ πάλιν νὰ συστήσωμεν ὀλοφύχως εἰς τοὺς διακαῶς ἐπιθυμοῦντας τὴν ἀπολύτρωσιν :

Ἀρχίσατε ἀπὸ τὰς ἀπλουστέρων ὁδηγίας μετὰ ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐπιμονήν. Καταβάλατε προσπαθείας διὰ τὴν ὅσον ἔνεστι τελειοτέραν τήρησιν τῶν ὄρων ἀσκήσεως. Ἐμφορηθῆτε ἀπὸ τὴν καλὴν θέλησιν καὶ ἀσκήσατε τὸ εἶναι ὑμῶν βάσει τῶν σοφῶν ὑποδείξεων τῆς μυσταγωγίας. Καὶ ἂν ἀκόμη αἱ ἀπάσχολήσεις σας ἢ ὁ τρόπος τοῦ βίου σᾶς κωλύουν νὰ ἐπιδοθῆτε ὀλοφύχως εἰς τὴν ἀπόκρυφον ἀγωγὴν, ἀρχίσατε ἀπὸ σήμερον μετὰ τὴν σωματικὴν, ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν προπὸνησιν τοῦ κανονικοῦ ἀνθρώπου. Ἴσως ἀργότερον νὰ εἴσθε εἰς θέσιν νὰ εἰσέλθητε εἰς τὴν Ἀτραπὸν τῆς Μυήσεως, ὅποτε τότε πρέπει νὰ ἔχετε διέλθῃ νικηφόρως διὰ τῶν προκαταρκτικῶν καθάρσεων. Τέλος μὴ λησμονῆτε ὅτι κάθε προσπάθεια καταβαλλομένη εὐσυνειδήτως, οὐδέποτε ἀπόλυται ἐν τῇ Φύσει. Δὲν εἶναι ἄλλως τε τοῦ πρώτου τυχόντος, ἀλλὰ καὶ οὐχὶ ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου, τὸ νὰ καταστῆ μύστης. Οἱ ἀληθεῖς μύσται ἀνέκαθεν ὑπῆρξαν ὀλίγοι καὶ ἐμετρήθησαν εἰς τοὺς δακτύλους τῶν δύο χειρῶν.

Ἄλλὰ σὺ, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶσαι, σὺ ὅστις προτίθεσαι νὰ κρούσῃς τὴν θύραν τοῦ οὐρανοῦ, σκέψου καλῶς ! Ἐστάθμισες καλῶς τὴν ἀπόφασίν σου ; Μήπως φοβεῖσαι τὰς προλήψεις, τὴν εἰρωνεῖαν, τοὺς διωγμούς ; Ἐὰν ναί, λάβε ἀμέσως τὸ παρὸν βιβλίον καὶ ρίψε το εἰς τὰς φλόγας. Ἡ ἐν αὐτῷ σοφία θὰ σὲ καταστρέψῃ. Ἡ ψυχὴ σου, ὡς ἄλλη Σεμέλη, θὰ κατακαῖ ἀπὸ τὰς φλόγας τῆς ἀβύσσου. Ἐὰν ὄχι, ἐξακολούθησε τὰς μελέτας σου. Ἄλλὰ μὴ λησμονήσῃς ὅτι οἱ κυρίαρχοι τῶν κατωτέρων τῶν ἐνστίκτων καὶ οἱ γινώσκται τῆς ἐπιστήμης τῶν ἀστέρων δὲν παραπλανῶνται ὑπὸ τῆς Κίρκης καὶ τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης. Ἐὰν ἔρχεσαι πρὸς τὴν μύησιν διὰ νὰ καταστῆς σοφώτερος τοῦ πλησίον σου, δὲν εἶσαι τίποτε περισσότερον ἀπὸ ἕνα σκλάβος τῶν ὄρμων σου καὶ αἱ δυνάμεις τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεις τὴν ἀφύπνισιν θὰ σὲ τιμωρήσουν. Ἐὰν προσελκύεσαι ὑπὸ τῶν ὑπερβατικῶν δυνάμεων μετὰ σκοπὸν νὰ κορέσῃς τὴν δίψαν σου πρὸς τὸν χρυσοῦν ἢ τὸν ἐγωισμὸν σου, εἶσαι δοῦλος τοῦ μοιραίου καὶ θάττον ἢ βράδιον, θὰ συντριβῆς ὑπὸ τῶν ἀτέγκτων τροχῶν του.

Δοῦλε τῆς ὕλης, ἐπίστρεψε τάχιστα εἰς τὰς ἀδυναμίας σου καὶ εἰς τοὺς χρυσοῦς δεσμούς σου· ἀλλὰ μὴ προχωρήσῃς εἰς τὴν βεβήλωσιν τῆς σοφίας τῶν αἰώνων· θὰ μείνῃ αὕτη βιβλίον σφραγισμένον πρὸ τῶν ταπεινῶν ὄρμων σου.

Ἡμπορεῖς νὰ ἐγείρῃς τοὺς ὄμους σου μετὰ ἀδιαφορίαν, νὰ καγχάσῃς θορυβωδῶς, νὰ ἀποκαλέσῃς τοὺς μαθητὰς τῆς αἰωνίου Σοφίας παράφρονες, ἀπαταιῶνας ἢ νευροπαθεῖς· ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ τὸ πράξῃς : πλὴν ὅμως μὴ ἀναζητήσῃς νὰ ἐφαρμόσῃς τὰς παραδόξους ἐκείνας θεωρίας τῶν ἀνάγονται εἰς ἐποχὴν πολὺ παλαιότεραν καὶ ἀπηρχαιωμένην, ἐνῶ δὲ δύνανται νὰ προκαλέσουν τὸν θάνατον εἰς ὠρισμένους ἐπιπολαίους, εἰς ἄλλους δύνανται νὰ χάρισουν τὴν ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ.